DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 4den JUNY 1842. N. 23.

Uit Londensche Couranten tot den 24 April jl.

Met leedwezen lezen wy in de *Weekly Chronicle* van den 24 April, dat Z. M. Koning Willem Frederik erg ziek lag te Berlyn, en dat men reden had te vreezen, dat de ziekte eene noodlottige uitkomst zal hebben.

Naar luid van de *Courrier Français* had het russische gouvernement op eene vertrouwelyke wyze doen te kennen geven aan het kabinet van Washington, dat zy (de groote mogendheden) al hare pogingen hadden aangewend om voortekomen, dat het uitstellen door Frankryk der ratificatie van het traktaat, wegens het regt van onderzoek van vaartuigen op hooge zeeën, geene verandering zoude veroorzaken in de staatkundige betrekkingen tusschen de vyf mogendheden, en dat de keizer het gouvernement der Vereenigde Staten aanraadt om op dit uitstel niet te rekenen in deszelfs staatkundige aangelegenheden met opzigt tot Groot Brittanniën.

Deze kennisgeving wil veel zeggen, meent men. Ontbloot van deszelfs diplomatischen vorm, geeft het te kennen: dat de groote mogendheden verwachten, dat het op den 12 December 1841 onderteekend traktaat bekrachtigd worde zonder eenig voorbehoud of verandering, en dat de Heer Guizot beloofd heeft zulks te doen; dat de keizer het gouvernement der Vereenigde Staten waarschouwt niet te ver te gaan met deszelfs verzet tegen het regt van onderzoek, en geeft den Amerikanen te verstaan, dat ingeval zy daarin mogten blyven volharden, zy in Europa geen bystand zouden vinden, daar Frankryk beloofd heeft zich by de andere mogendheden te zullen voegen.

Men had uit Indiën gunstige berigten ontvangen. De *Weekly Chronicle* van den 24 April bevat het volgende uittreksel eens brief, gedagteekend Cawnpore den 16 February; het luidt aldus:—

"Wy hebben op het oogenblik brieven uit het kamp van den opperbevelhebber ontvangen, vermeldende berigten uit Candahar tot den 12 January Er had een gevecht plaats tusschen onze troepen en de Afghans, waarin wy overwinnaars bleven en waarby de vyand een verlies had van 153 dooden en ongeveer 200 gekwetsten. Ons verlies bestond slechts uit drie gekwetste officieren, en van de manschappen twee dooden en twintig gekwetsten.

"Er waren brieven van Generaal Salo tot de dagteekening van den 30 January, tot op welken dag toe onze troepen nog zeer bemoedigd waren en eene buit van 175 stieren behaald hadden, iets dat haar zeer welkom was.

"Het belangrykste dezer tyding is, dat Shah Soojah, die ons millioenen gelds gekost had, ons een verraderlyk spel speelde. Hy had eenen brief geschreven aan Sheer Sing en andere Indische vorsten, hunnen bystand inroepende om hem van zyne vyanden te helpen bevryden, meenende de Engelschen Hy is zeer voorzigtig de namen zyner hier bedoelde vyanden niet te noemen. Van achteren blykt het nu, dat hy onze in alles gebrek lydende troepen in Caboul, die zyne vyanden bevochten, met levensmiddelen had kunnen voorzien.

"Men had eenen brief van Lady Mc Naeghten ontvangen, waarin vermeld werd: dat de kryggevangenen zeer wel behandeld werden."

In Londen had men een verzoekschrift van de dames van Liverpool en Manchester en de omliggende districten ontvangen om aan Hare Majesteit de Koningin van Groot Brittanniën te worden ingediend by gelegenheid van het eerstkomende Levée, bevattende het verzoek om de koornwetten geheel en al intetrekken. Dit verzoekschrift is onderteekend door 63,000 dames van Liverpool, 59,000 van Manchester, 21,000 van Salford, 17,000 van Huddersfield en 16,000 van Leicester. Behalve van deze plaatsen hebben de dames van andere groote steden bygedragen om het getal der onderteekenaressen te vergrooten, zoo dat dit merkwaardig document geteekend is door 275,575 dames. Hetzelve weegt 96 ponden, en deszelfs vervoer naar Londen op den spoorweg kost 16 shillings. Men kan een denkbeeld vormen van deszelfs grootte, als men nagaat, dat het eene rol uitmaakt van byna drie voeten middelyn.

Met opzigt tot de Stoompakketten wordt het volgende in de *Weekly Chronicle* gemeld:—

"FALMOUTH 20 *April* 1842, *te half twaalf ure 's nachts.* Wy hebben eindelyk eene aankomst van eene stoomboot uit de West Indiën, namelyk de FORTH, Luitenant FAYRER, welke omtrent te 10 ure alhier aangekomen is, slechts met eenige brieven van Tampico, Nieuw Orleans en de Havana, zonder eenige brievenzakken van Jamaica mede te brengen. Zy had geene goederen op vracht, maar vyf passagiers en een dienstbode.

"Het schynt, dat dit vaartuig door den Postmeester te Havana gelast was om van daar naar Nassau te stevenen en aldaar de aankomst van de TAY, welke er van Turks Eiland en andere plaatsen met de brieven zakken verwacht werd, te verbeiden, en als dan met deze brieven zakken naar Engeland te vertrekken. Het schynt echter, dat by de aankomst van de TAY te Nassau er een misverstand had plaats gegrepen tusschen de postmeesters van deze vaartuigen met opzigt tot derzelver bestemming; want, hetgeen vreemd voorkomt, de bevelhebbers van beide vaartuigen besloten naar Engeland te stevenen, en beide vertrokken, byna op het zelfde oogenblik, op den 30 Maart van Nassau. Op den 5 April kwamen zy elkander op Bermuda tegen, en op den 14 ging de TAY binnen Fayal, terwyl de FORTH die plaats verliet, zoodat de TAY in den loop van morgen alhier kan verwacht worden. Wy vernemen, dat zy dertig passagiers, een aantal brieven zakken en omtrent 500,000 dollars aan boord heeft.

"Het is bykans twee maanden sedert den ontvangst van een brieven zak van Jamaica alhier; het geen toegeschreven moet worden aan de verkeerde inrigtingen van de Koninklyke Stoompakket Kompagnie."

"SOUTHAMPTON, 21 *April.* De TAY, kapitein HAYDEN, kwam alhier aan te elf ure 'snachts. Zy heeft hare brieven zakken te Falmouth afgegeven, welke niet voor Zaturdag morgen te Londen zullen aankomen. De TAY vertrok op den 27 Maart van de Havana, op den 29 van Nassau, op den 5 April van Bermuda en op den 14 van Fayal. Te Bermuda nam zy 300 ton kolen in. Gedurende het laatste gedeelte van haren overtogt had zy hevige oosten wind, en niettegenstaande dit, legde zy een afstand af (tot Southampton over Falmouth) van 1380 geographische mylen in den tyd van zeven dagen.

"Het berigt wegens het vergaan van een der Stoompakketten is valsch. De DEE, welke op het Turks Eiland zou gestrand en voor welker redding men vreesde, lag te Havana. De CLYDE was ook behouden te Havana aangekomen, alsmede de ACTÆON te Barbados, komende van Jamaica. De TWEED was genoodzaakt, wegens gebrek aan brandstof op haren overtogt van Chagres naar Jamaica, Puerto Cabello (?) aan te doen, van welke plaats (het zal van Porto Bello moeten zyn) zy op den 27 February zou zeilen, ten einde naar Jamaica op te werken. Dit ongeval heeft dit vaartuig meer dan eene maand tyds in deszelfs loop vertraagd, en het is eene der oorzaken van het oponthoud der brieven zakken van Jamaica en van de gevolgelyke verwarring der andere diensten. Het ongeval is grootelyks verzwaard en uitgebreid geworden door het geschil tusschen de spaansche gezagvoerders en den britschen Consul te Havana, hetgeen onvermydelyk het verzenden der brieven zakken naar Europa heeft vertraagd.

"Wy vernemen, dat er met de laatst vertrokkene Stoompakket instructiën zyn gezonden geworden, waarby, weldra na hare aankomst in de West Indiën, de geregelde loop der pakketten hersteld zal worden."

Volgens tydingen van Constantinopel, van het begin der maand Maart, was de toestand van Syriën nog zeer ongunstig.— De britsche Consul scheen den Druzen oorzaak gegeven te hebben om hem van vyandigheid te verdenken en namen daaruit aanleiding om de missien van de Engelschen en Amerikanen aantevallen, derzelver neerzettingen uitteplunderen en te vernielen en de zendelingen te verdryven.

De bisschop Alexander had nog van de Porte zyne bevestiging niet erlangd: hy was te Jerusalem, doch kon geene dienst uitoefenen.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 1 Juny 1842.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 27 Mei ll. No. 219, is onder nadere goedkeuring van hooger hand, van en met heden, aan den Heer Cornelis Ringeling Quast eervol ontslag verleend in de betrekking van Klerk van den 3 rang.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 3 Juny 1842.

ALZOO de persoon van C L. VAN UYTRECHT, als gemagtigde van Mevrouw Deweduwe COLE MAXWELL, te Londen, zich by rekwest aan den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de slavin SOFIA, oud 25 jaren, dochter van GYSBERTHA, aankomende de voornoemde Weduwe COLE MAXWELL, zoo is het, dat de Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 3 Juny 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 14½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkooping

OP Maandag, den 6 Juny 1842, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw, van

Eene hoeveelheid van 2000 á 3000 lb. Aloë in Kisten en Calebassen—en
Een Vyftal Kistjes Cochenille.

Curaçao den 2 Juny 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE ondergeteekende als mede-executeur testamentair in den boedel en de na latenschap van wylen den WelEerwaarden Heer JACOB MULLER Jaz., roept by deze op al de genen, die vermeenen mogen eenige vordering ten laste van wel gemelden boedel te hebben, ten einde deze hunne vorderingen uiterlyk voor ultimo dezer maand aan hem in te leveren.

Curaçao den 3 Juny 1842.
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP
By A. LOPEZ,

Suprafyn Zwart, Donker Blaauw, Licht Blaauw, Donker Groen en Corbeau Laken.
Curaçao den 3 Juny 1842.

*** Heden beviel met Gods zegen, zeer voorspoedig van eene *Dochter*, S. G. DE VEER, geliefde Echtgenoot van
C. CONRADI,
Predikant.
Curaçao den 28 Mei 1842.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1842.

L. K. Woensdag den 1 te 2 u. 19 m. 'smorgens.
N. M. Woensdag den 8 te 5 u. 41 m. 'savonds.
E. K. Woensdag den 15 te 0 u. 10 m. 's namiddags.
V. M. Woensdag den 22 te 4 u. 49 m. 'snamiddags.
L. K. Donderdag den 30 te 7 u, 8 m. 'savonds.

In alhier uit Europa ontvangene brieven wordt gemeld, dat de MARIA & JACOBA, kapitein D. J. BART, zonder uitstel op den 3 Mei van de stad Amsterdam zoude vertrekken.

———

Verleden Zaturdag, den 28 Mei, is de Stoompakket de THAMES, Kommandant HAST, laatst van La Guayra, vóór deze haven aangekomen, brengende berigten uit Europa tot den 1 Mei. De THAMES is, na eenige uren vóór de haven vertoefd te hebben, wederom naar La Guayra vertrokken.

In de *European* van den 2 April jl. staan de pryzen van de Aloë aldus genoteerd:—

Op de Markt te Londen,
Aloë Socotorina 80 á 220 *sh.* per 100 lb.
Kaapsche . . . 62 „ 65 „ „ „
VanBarbados 400 „ 500 „ „ „

Op de Markt te Liverpool,
Van Barbados van 14 tot 24 £ st.
Socotorina . . „ 7 „ 14 „
Kaapsche 70 *shill.*

Voor inkomende regten zal moeten betaald worden, volgens het nieuwe tarief:—

Voor vreemde Aloë 2 *d.* per lb.
„ britsche „ 1 „ „ „
Thans wordt betaald 8 *d.*

In de *European* staat per cwt., maar het moet eene fout zyn; want wy hebben eenen brief van Engeland gelezen, waarin de inkomende regten per lb. gerekend worden.

Op de markt te Londen stonden de pryzen van Cochenille genoteerd als volgt:—

Gryze per lb. van 3 *sh.* 1 *d.* tot 4 *sh.* 2 *d.*
Zwarte „ „ van 3 *sh.* 10 *d.* tot 5 *sh.* 4 *d.*

In de *Liberal* van den 24 Mei jl. vinden wy een dekreet van het gouvernement van Bogota, afkeurende de overeenkomst, gesloten te Panama, op den 31 December 1841, tusschen Kolonel Anselma Pineda en Mr. Ricardo Parra, van wege het gouvernement van Nieuw Grenada, en de Heeren Thomas Herrera, Augustin Arango en Ramon Valerino van wege het gouvernement der van Nieuw Grenada afgescheidene provintien Panama en Veráguas.

Volgens Art. 2 van dit dekreet zou er aanzoek gedaan worden by de Wetgevende magt om de Uitvoerende magt te magtigen ten einde eene amnestie te verleenen aan de schuldigen in de onlusten, welke in de provintie Panama en Verágua hadden plaats gegrepen, zonder de uitzonderingen, vervat in de 4 afdeeling van art. 1 van het dekreet der wetgevende magt uitgevaardigd op den 7 Mei 1841, waarby eene buitengewone magt wordt verleend aan de uitvoerende magt ter ligting van troepen, enz.

Het aanzoek is gedaan, maar de Wetgevende magt heeft aan de Uitvoerende magt geene andere authorisatie verleend, dan om eene amnestie te verleenen, met dezelfde uitzond ringen, als vervat in het opgemeld dekreet van den 7 Mei 1841.—Zoo dat by dekreet van de Uitvoerende magt van den 5 April jl. de opstandelingen van de Landengte van Panama gelyk gesteld worden met die van St. Martha en Carthagena.

———

Gisteren met de aankomst van een vaartuig van Santa Martha vernemen wy, dat er aldaar andermaal onlusten uitgebroken zyn en wel ten gevolge van de aldaar door het gouvernement ingestelde vervolgingen. Met leedwezen hebben wy echter van niemand de byzonderheden van deze onlusten kunnen vernemen.

———

Het fransche gouvernement heeft door een gezant, den Heer Pageot, kennis doen geven aan het gouvernement van Groot-Brittanniën, dat Louis Philippe, de koning der Franschen, geen voornemen had om te vorderen, dat een zyner zonen worde geplaatst op den troon van Spanje door een huwelyk met de koningin Isabella; maar dat hy aan den anderen kant niet zou toestaan of gedogen, dat er een huwelyk gesloten worde voor de koningin van Spanje dan met een lid van de familie van Bourbon, hy zy een zoon van Don Carlos, of van den Infant Fransisco de Paula, of een prins van Napels of Lucca, enz.

Het britsche gouvernement zoude op deze mededeeling geantwoord hebben: dat het zich op geene wyze zal bemoeijen met de keuze van een gemaal voor de koningin, welke het spaansche gouvernement mogt noodig oordeelen te doen.

De Heer Pageot was naar Weenen vertrokken om den wil van den koning der Franschen met opzigt tot de keuze van een gemaal voor de koningin van Spanje aan het gouvernement van Oostenryk bekend te maken. De koningin Isabel wordt den 10 October 12 jaren, en men beslist reeds over haar hart. Lodewyk Philip, om zyne vordering klem te geven, laat hier of daar in de steeds ontevredene provintien van Spanje een opstand verwekken, gelyk wederom het geval was in Barcelona. Op deze wyze zal Spanje nimmer eene ongestoorde rust genieten; en daarom hadden de Spanjaarden gelyk eenigen tyd geleden, op een groot en publieke gastmaal, een toast toetebrengen aan hun vaderland, wenschende: dat de Voorzienigheid op de eene of andere wyze over het leven van Louis Philippe moge beschikken, op dat Spanje verlost worde van deszelfs ergste vyand.

By die gelegenheid werd ook een toast gedronken met den wensch, dat de Heilige Vader den Regent Espartero in den ban moge werpen, op dat Spanje geheel afgescheiden worde van Romen.

Zoo lang er in Spanje geregeerd hebben de koningen uit het huis van Oostenryk, hebben er oorlogen tusschen Spanje en Frankryk plaats gehad; maar sedert de troonsbeklimming van de vorsten uit het huis van Bourbon, hebben er niet alleen geene oorlogen tusschen die beide landen plaats gehad, maar zelfs zyn dezelven meestal verbonden geweest tegen een gemeenschappelyken buitenlandschen vyand. Het is om die reden, dat Louis Philippe thans het voornemen heeft opgevat om de spaansche regering te dwingen de koningin aan een Bourbon te doen uithuwelyken.

Dit zyn voornemen heeft hy te kennen gegeven aan de onderscheidene hoven.—Hiertegen heeft Engeland zich verklaard. Het is niet het belang van dit ryk, dat Spanje en Frankryk te naauw verwant zyn, en het wil derhalve, dat het aan de koningin Isabella zal toegelaten worden eene vrye keuze te doen uit eene der vorsten huizen van Europa. Hierdoor is wederom verwydering gekomen tusschen Frankryk en Engeland Het fransche ministerie, hetwelke om Engeland te believen onlangs bevel had gegeven, dat de revolutionaire junta, welke sedert October ll. te Bayonne resideert, zich verder in het binnenland moest begeven, heeft thans aan deze junta een tegen bevel gegeven, ten einde in Spanje te kunnen intrigeren tot zoo lang, dat het aan den zin van Frankryk voldoet. Zelfs heeft Louis Philippe aan den spaanschen Ambassadeur te Parys doen aanzeggen: dat byaldien de Cortes een anderen prins dan een Bourbon voor gemaal van de koningin mogten verkiezen, een fransch leger Spanje zal binnen rukken.

Er blyft dus geen twyfel over, of er bestaat sedert de komst van Donna Cristina te Parys, eene overeenkomst tusschen haar en Louis Philippe, waarby deze zich verbindt om haar weder op den spaanschen troon te plaatsen onder voorwaarde, dat zy hare dochter moet overhalen met zyn jongsten zoon te trouwen. Hiervan schynt Don Carlos lucht gekregen te hebben; want hy verbiedt zyne aanhangers gemeenzame zaak met de Cristinitos te maken, hopende, onder de toelating der Voorzienigheid, zelve weldra den spaanschen troon te zullen beklimmen.

Het zy dat Donna Cristina of Don Carlos dien troon beklimme, in beide gevallen

zal het gedaan zyn met de kerkelyke veranderingen, welke in Spanje door de Cortes gemaakt zyn: want Donna Cristina, te Romen zynde, heeft uren lang aan de voeten van den Heiligen Vader geweend en berouw getoond, dat zy had toegegeven, dat het kerkelyke eigendom nationaal werd verklaard; en het is alleen op belofte, dat zy, den troon weder beklimmende, de kerk in derzelver regten en vryheden zal herstellen, dat zy vergiffenis voor deze hare zonde heeft ontvangen. Beide Don Carlos en Donna Cristina streven derhalve naar hetzelfde doel.

Het schynt, dat Donna Cristina nog op hare dochter Isabella invloed oefent: want deze heeft geweigerd toetestaan, dat de bevelhebber der hellebardiers, die hare persoon by den aanval in het paleis beschermd hebben, tot haar kamerheer zou worden benoemd. Men vreest, dat zy, om hare moeder te believen, zich zal verzetten tegen alles, wat het gouvernement verrigt.

Het lot van de koningin van Spanje is echter niet benydenswaardig. In hare jeugd verliest zy haren vader; hare moeder verlaat haar en begeeft zich buitenlands ter woon, en deze beraamt een plan om haar geweldadig te vervoeren. Het is by den aanval in het paleis gebleken, dat men een deken gereed had om haar dezelve op het hoofd te werpen en op deze wyze wegtevoeren. En zulk een aanslag kan nogmaals beproefd worden. Thans wil Frankryk haar een man opdringen, die misschien hare keus niet zal zyn, en die nimmer van haren ouderdom kan zyn; want alle prinsen uit het huis van Bourbons overtreffen haar zeer ver in jaren.

Haar oom Don Fransisco de Paula werd den 15 April te Madrid verwacht. Misschien laat zy zelve wel hare keus op een zyner zonen vallen, als wanneer de kwestie van haar huwelyk tusschen de buitenlandsche mogendheden een einde moet nemen.

Portugal bleef steeds rustig, niettegenstaande de herstelling van het Charter in eenige provintien en het verwerpen van de Constitutie. Er bestaat wel eene coalitie, maar het gouvernement schynt er weinig vrees voor te koesteren.

Volgens berigten uit Petersburg waren de huwelyks preliminairen tusschen den hertog van Bordeaux en de dochter van keizer Nikolaas gesloten. Dit is eene onaangename gebeurtenis voor LouisPhilippe: want daardoor wordt de oudste tak der Bourbons met de ruskeizerlyke familie verwant; en de keizer mogt eens dezelfde rol spelen ten hunne opzigte, als hy in October ll. omtrent Spanje gedaan heeft, namelyk: om van de in Frankryk heerschende onlusten gebruik te maken om Hendrik V. op den troon te helpen.

Deze Hendrik is meer nationaal in Frankryk dan Louis Philippe. Hy is de afstammeling van vyftig fransche koningen, en onder zyne voorvaders Lodewyk XIV. en Lodewyk XV. heeft Frankryk de grootste aanwinst van grondgebied gekregen. Louis Philippe is wel een Bourbon; doch zyne voorouders hadden maar den rang van edellieden. Hendrik van Frankryk, zoo als hy thans genoemd wordt, had de genegenheid der natie voor zich; doch hy heeft het aan oudoom Lodewyk XVIII. en aan zyn grootvader Karel X. te danken, dat hy verstoten is, en dat een vreemde thans in zyne plaats regeert.

Er zyn in Frankryk weder gunstige berigten uit Fransch Afrika ontvangen. Eenige stammen in het gebergte Atlas hadden zich onderworpen, de Emir was de Tafna overgetrokken, die het grondgebied van Marokko van Algerie scheidt. De keizer van Marokko heeft eene proclamatie doen uitvaardigen, waarby hy zyne onderdanen verbiedt bystand aan den Emir te verleenen, en gebiedt om zich onzydig te houden. By die turksche vorsten echter is zulk een gebod maar dikwyls een schynbevel, want in het geheim schynt de Emir bystand uit Marokko te ontvangen. Het is daarom ook, dat een fransch eskader derwaarts is gezeild, ten einde de eischen of klagten van den fransche afgevaardigde klem by te zetten. Het verschynen van een eskader vóór de havens van Marokko zal de keizer eerder bewegen om zich neutraal te houden, dan alle diplomatische vertogen.

In Engeland heeft de ondergang van het schoone leger, hetwelke in vorige indische veldtogten zoo vele laauweren had ingeoogst, eene diepe verslagenheid veroorzaakt. De zelfsmoord van den Graaf van Munster wordt aan dit nationaal onheil toegeschreven. Hy was lid van het aziatisch genootschap en kon de gevolgen van dit onheil in alle deszelfs uitgestrektheid bevroeden. Voor dat hy zich doodschoot, had hy by voortduring over het vernielen van dit leger in die besneeuwde bergpas geklaagd. Dit schynt hem het verstand in verwarring gebragt te hebben.

Thans is het rekruteren in Engeland in volle bedryvigheid, alsmede het uitrusten van vaartuigen, die krygsbehoeften en troepen moeten overvoeren. Men wenscht echter, dat het vorige ministerie zich niet had bemoeid met de zaken van Afghanistan. Er bestaat geen twyfel of de opstand zal bedwongen worden; doch de bezetting, die het veroverde land zal vereischen, zal oneindig meer kosten dan de voordeelen, welke uit het bezit van die landstreek kunnen voortspruiten, waardig zyn.

ZWEDEN.

Het openen van de kisten, vermaakt door Koning Gustaaf III. aan de Universiteit van Upsal. Deze gebeurtenis, verbeid sedert vyftig jaren met eene ingespanne nieuwsgierigheid door de inwoners van Zweden en ook door gansch Europa, had eindelyk plaats op den 29 Maart jongstleden. Op den morgen van dien dag, te 11 ure, vergaderde zich in het Consistorium eene tot dat oogmerk benoemde commissie, bestaande uit de Vice Kanselier, de Rector en de Professoren van de Universiteit van Upsal, alsmede de Gouverneur van de provintie. Er werd een kistje geopend, bevattende de sleutels van de twee kisten; met deze werden geopend de eigenhandig geschrevene instructien van Koning Gustaaf, betreffende zyne vermaking, welke tevens een algemeen overzigt geven van den inhoud der twee kisten.

De documenten in de kisten waren voor het grootste gedeelte verzegeld; by dezelven is eene instructie gevonden, bevattende: dat de kisten niet geopend mogen worden dan door een lid der familie van den regerende Koning Gustaaf. Moest men deze instructie volgen, dan zouden deze kisten voor langen tyd en misschien voor altyd gesloten moeten blyven; want de familie van Wasa is niet meer op den troon van Zweden, maar verstrooid over de gansche aarde.

Een der geopende kisten bevatte slechts een bont linnen zak, waarin zyn gevonden onderscheidene onverzegelde papieren en brieven, onder de welken zich bevindt eene oorspronkelyke schets van den koning voor de opera van Gustaaf Wasa, zynde de voorrede in het fransch.

Men is dus, naar het schynt, teleur gesteld geworden wegens den inhoud van de twee kisten en in de vyftigjarige verwachting, dat, wanneer deze kisten geopend worden, eenig geheim zou ontdekt worden wegens de zamenzwering, waarby Gustaaf III. zyn leven heeft verloren. Gelyktydig met deze verwachting, bestond er een verward doch algemeen gerucht, dat een zeker hoog personaadje, niet genegen om eene halve eeuw te wachten, den bepaalden tyd was vooruitgeloopen en eene oordeelkundige verzameling gemaakt had uit den inhoud der kisten, voor dat dezelven ter bewaring aan de Universiteit waren overgeleverd.

De uitslag des onderzoeks door de Commissie op den 29 Maart heeft niets verminderd aan dit gerucht; integendeel men schynt de zekerheid erlangd te hebben, dat de Hertog van Sudermanien, destyds regent, zorg had gedragen, dat al de stukken, welke er onder die papieren waren en van zyne misdaad getuigden, verwyderd en verdonkerd werden. De spelling van sommigen der instructien is zeer slecht; hetgeen een ander bewys oplevert, dat een man, om niet te zeggen een koning, de vermaardheid kon bezitten van een groote schryver te zyn, zonder de spelling zyner taal te kennen.

In de kisten zyn onderscheidene bundels papieren gevonden geworden, bestaande voor het grootste gedeelte uit brieven, diplomatische mededeelingen, ontwerpen en plannen den koning aangeboden, en documenten, betreffende de order der Vrymetselaren. Al deze stukken zullen geklassificeerd, gebonden en by de archieven van de Universiteit neergelegd worden.

De Joden in Rusland. De Augsburgsche Courant van den 24 Maart bevat de volgende Ukase van den Keizer van Rusland, onder dagteekening van den 11 dier maand, betrekkelyk de bekeering der Israëlieten tot het Christendom. Het luidt als volgt:—

1. Wanneer Israëlieten tot het Christendom overgaan zullen ook hunne kinderen onder de zeven jaren gedoopt worden; doch, wanneer vader of moeder alleen het Christendom omhelze, zullen in het eerste geval alleen de zonen en in het laatste geval alleen de dochters gedoopt worden.

2. De bekeerde Israëlieten, die zich in de heilige orders laten inwyden, zullen vry zyn van de belastingen, waaraan zy te voren onderworpen waren. Ieder bekeerling, zonder onderscheid van kunne, zal, by gelegenheid van zyne of hare bekeering, ontvangen eene som van 15 tot 30 roebels, en de kinderen zullen de helfte van de aan hunne ouders toegelegde som ontvangen.

3. De gedoopte Israëlieten bekomen het regt om een beroep in den handel te omhelzen, wanneer zy de verklaring afleggen, dat zy het daartoe vereischte kapitaal bezitten en bewyzen geven, dat zy de *gildes* hoofdgeld of schatting betaald hebben. Zy mogen ook opgenomen worden in de corporatien van handelaren en manufacturiers en in de landbouwkundige genootschappen.

4. De neerzetting, zoo wel als de eerste aanleg van den landbouw door de gedoopte Israëlieten in de domeinen van de kroon, zal moeten plaats hebben overeenkomstig de wetten, welke de neerzetting der Israëlieten in het gouvernement van Cherson regelen.

5. De in de domeinen van de kroon en byzondere landeigendommen toegelatene gedoopte Israëlieten zullen vry zyn, voor verscheidene jaren, van de betaling van belastingen, gelyk het geval is met opzigt tot Israëlieten, welke zich op den landbouw toeleggen.

Het zonderlinge gastmaal.

Een ryke bejaarde Hollander, die, nadat hy onderscheidene aanzienlyke eereposten bekleed had, het overige zyner dagen op een stil landgoed willende slyten, rigtte een groot gastmaal aan, om van zyne vrienden een feestelyk afscheid te nemen. De gasten waren meerendeels leden der aanzienlykste huizen uit de stad en den omtrek. In grooten getale en met niet minder groote verwachting verschenen zy op den bepaalden dag. Zy vonden eene lange eikenhouten tafel, met een gemeen blaauw tafellaken armoedig bedekt, en daarop schotels met karnemelk, kaas en bokkingen,—voor het desert boter en roggenbrood. Wie drinken wilde, kon zynen dorst aan eene groote kan met dun bier lesschen. Het tafelservies bestond uit houten borden. Bediening ontbrak geheel. Ieder bediende zich zelf.

Of de gasten met dit onthaal tevreden waren?—Vermoedelyk niet. Maar zy zwegen. Oude lieden hebben dikwyls wonderlyke grillen. En deze oude man was een der voornaamsten en verdienstelyken van het land. Men verkropte de teleurstelling en nam, daar er nu toch niets anders was, de schrale dagelyksche kost voor lief. Slechts eenigen poëtisch gestemden beviel dit alles.

Maar eensklaps gaf de oude heer een teeken. Twee hupsche boerinnetjes verschenen in de zaal, namen de tafel af en droegen het *tweede* geregt op. In plaats van het blaauwe tafellaken werd er een sneeuwwit opgelegd; de houten borden veranderden in blanke tinnen, het zwarte brood in wit, het dunne bier in zwaar, de bokkingen in malsch rundvleesch en gekookten, verschen, smakelyken visch.

De gasten werden nu zigtbaar opgeruimder; ook noodigde de gastheer reeds dringender het zich toch te laten smaken. Er werd spoediger rondgediend.

Een tweede teeken van den gastheer.—Een statige huishofmeester met eene schaar van schitterend gekleede knechts trad binnen. De eikenhouten tafel werd schielyk weggeruimd en eene andere van glad mahonihout in hare plaats gesteld. Zy werd met het fynste damast bedekt. Een ryk zilveren en porseleinen servies verving de tinnen schotels en borden. Het buffet-fonkelde van kristallen flesschen en glazen; de krachtigste en fynste soepen, groetens, visch, gebak, gebraad, kortom alles, wat de nieuwste kookkunst maar smakelyks kan opleveren, kwam in eene smaakvolle orde en elegantie te voorschyn, en in het gevolg de uitgezochtste wynen van den Ryn, uit Champagne, Bordeaux of van de Kaap. Met het klinken der glazen en de vrolyke feestdronken der opgewonden gasten harmoniëerden de trompetten, klarinetten en bazuinen, die van een balkon der zaal, dat in een oogenblik met muzikanten gevuld was, in de zaal weergalmden.—De oude heer wenkte. Hy stond op.—De muziek zweeg. Ook de gasten stonden zwygend en stil in gespannen verwachting. Toen zeide de eerwaardige grysaard:

"Myne heeren en dames! ik dank U hartelyk voor de goedheid, dat gy myne vriendelyke uitnoodiging hebt aangenomen en my met uwe tegenwoordigheid, die ik, gy weet het, steeds zoo hoog geschat heb, vereerd en verheugd hebt. Voor eenen man van myne jaren is rust eene volstrekte behoefte, en gy zult het my zeker ten goede houden, wanneer ik my naar myne kamer begeef. Voor de jonge lieden heb ik intusschen een bal verordend, dat, naar ik hoop, hun genoegen nog eenige uren zal verlengen. Vooraf zal uwe welwillende goedheid my nog wel eene korte verklaring over myn tegenwoordig onthaal willen veroorloven; want zonder die uitlegging mogt hetzelve toch wel eenigzins wonderlyk en zeldzaam voorkomen. Ik kreeg den inval—en gy weet, oude lieden hebben soms rare grillen—U een beeld van ons vaderland en onze *vroegere* zoowel als onze *hedendaagsche* levenswyze voor oogen te stellen. Daardoor, dat onze voorouders aan eikenhouten tafels bokkingen, kaas en zwart brood aten en daarby dun bier dronken, kwamen zy uit hunne vroegere behoeftigheid, die ik echter in geenen deele voor aangenaam wil houden, langzamerhand op, en verkregen daardoor vryheid, rykdom en magt. Zy aten en dronken van toen af beter en deden zich te goed, zoo als ons dit heden onze tweede opdissching getoond heeft. Wanneer het echter eenen ouden man vergund is, zyne gedachten vryuit te spreken, eer hy van U, die hy allen zoo hartelyk bemint, afscheid neemt, zoo vrees ik, dat de *buitensporige vertering*, welker beeld ik U by het derde geregt hebt voorgesteld, ons in de toekomst, wanneer wy daarmede voortgaan, weder van al de heerlyke voordeelen zal berooven, die onze brave voorvaderen met vlyt en spaarzaamheid vergaard en ons, hunnen nakomelingen, hebben nagelaten. *Van daag*, myne waarde jonge vrienden, bid ik U, slechts vrolyk te zyn en U door eenen ouden knorrepot niet verder te laten storen maar *morgen* — ik smeek U dit — denkt *morgen* ernstig na over hetgeen ik U heden gezegd heb. En hiermede groet ik U allen hartelyk!" Hierop verwyderde zich de oude man.

De toepassing gelieve de geëerde lezer zelf te maken.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 25 Mei 1842.

De HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, by dispositie van den 23 dezer No. 217, bepalingen gemaakt hebbende, welke voortaan als regel by de Koloniale Administratien, ter zake van publieke inschryvingen, aangenomen en achtervolgd zullen worden, zoo wordt op last van Zyn HoogEd. Gestr. deswege bekend gemaakt het volgende:

No. 217. *Extract uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by denGezaghebber der Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.*

Maandag den 23 Mei 1842.

Gezien zekere uitnoodiging ter inschryving van Zyne Excellentie den Minister van Financien dd. 30 October 1841, voorkomende in de Nederlandsche Staats Courant van den 12 November daaraanvolgende No. 268.

In aanmerking nemende: dat de byzondere openbare wyze op welke, volgens gezegde uitnoodiging, de aanbesteding zou plaats hebben, in allen gevallen navolgbaar voorkomt en te verkiezen is boven de gewone wyze, welke ook alhier steeds gevolgd is geworden.

Is goedgevonden en verstaan: te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze, om voortaan als regel by de Koloniale Administratien aangenomen en achtervolgd te worden.

1°. Dat by aangekondigde inschryvingen voor leverancien ten behoeve, of voor aankoop van wissels en produkten van het Gouvernement dezer kolonie, gelyk mede leverancien aan zoodanige onderdeelige administratien, welke met de Koloniale Kas in verband staan, de ingeleverd wordende biljetten door den Administrateur van Financien, of wel het hoofd der administratie, die de uitnoodiging ter inschryving zal hebben gedaan, by ontvangst derzelve uitwendig van een volgnommer zullen worden voorzien, welk nommer aan den inleveraar zal bekend gemaakt worden.

2°. Dat steeds zal worden opgevolgd om geene biljetten van inschryving aantenemen, welke na het verstryken van het tydstip dat daarvoor bepaald mogt wezen, zouden aangeboden worden.

3° Dat de biljetten van inschryving onmiddelyk daarna door de hoofden der betrokkene administratien zullen gebragt worden ten Gouvernements huize, alwaar deze billetten, ten overstaan van den Gezaghebber en in tegenwoordigheid van de inleveraars, die zulks verkiezen mogten, zullen worden geopend en den inhoud daarvan openbaar gemaakt met vermelding der nummers van elk biljet, doch met verzwyging der namen van de inschryvers.

4°. Dat in de meeste gevallen waar het te pas mag komen, vóór de opening der biljetten, door den Gezaghebber, met overleg van den Administrateur van Financien, of van de hoofden der speciaal betrokkene administratien, in een besloten biljet de prys zal worden bepaald, volgens welke de leverancie op zyn hoogst zal worden aangenomen, of de verkoop op zyn laagst zal plaats hebben, van den inhoud van welke biljet op denzelfden stond zal worden kennis gegeven, ingeval het gebeuren mogt dat geen inschryving tot den als hoogsten of laagsten aangewezen term zal zyn aangeboden, doch anders niet.

5°. Dat, wanneer het moge gelden de aanbieding eener leverancie van zoodanige artikelen, welke kunnen vallen onder de algemeene conditie van gaaf en goed te zullen zyn, als dan steeds de aanbiedingen tegen de laagste pryzen en zulks by opvolging zullen worden aangenomen en by gelykheid van pryzen tusschen twee of meerdere aanbiedingen, alsdan in de gevallen die daarvoor vatbaar beschouwd worden, in evenredigheid der hoegrootheid van elke aanbieding, of wel in andere gevallen by wyze van loting.

6°. Dat echter, dan en wanneer eene begeerde waar niet in den by § 5 opgegeven term zou vallen, maar aangekocht zou worden volgens monster, als dan steeds op de gebruikelyke wyze zal worden overgegaan om het aangeboden artikel in deszelfs innerlyke waarde en prys in verband te beschouwen tot het doel, waarvoor hetzelve dienen moet en dientengevolge zoodanige keus der aangebodene artikelen te doen, als oorbaar mag voorkomen.

7°. Dat, waar het geldt een aanbod voor wissels of voor te verkoopen producten, de hoogste pryzen steeds zullen worden aangenomen en, by gelykheid van pryzen tusschen twee of meerdere aanbiedingen, als dan tot het stelsel van loting zal worden overgegaan.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.